

analyser af årsagerne til forskellene, fraværperiodernes længde m. v. Dog har man i den første undersøgelse udskilt barsel-fraværets omfang.

Som bilag til spørgsmål 10 vedlægges en tabel, som er udarbejdet på grundlag af en statistik, som Kødindustriens Fabrikantforening udarbejder inden for sit område for det syge- og ulykkesfravær, som i hvert enkelt tilfælde højst har en varighed op til 1 uge.

Udvalgets spørgsmål 11:

Hvor mange kvinder har i de senere år deltaget i uddannelsesprogrammer for ikke-faglærte? Såfremt antallet må vurderes som lavt, udbedes tillige en redegørelse for årsagerne til manglende tilslutning.

Hvorledes er godtgørelsesreglerne under kursusdeltagelse særligt med henblik på hjemmearbejdende husmødre?

Svar:

Antallet af kvindelige kursister under loven om erhvervsmaessig uddannelse af ikke-faglærte arbejdere har i de senere år udgjort:

1967-68	ca. 3.200 kursister
1968-69	ca. 4.293 —
1969-70	ca. 4.739 —

Antallet af kvindelige kursister i 1969-70 fordeler sig således på brancheområder:

Beklædning og tekstil	2.328 kursister
Jern og metal	
(lodde- og montagekurser)	760 —
Bryggeri og aftapning	215 —
Fiskeindustrien	206 —
Kødindustrien	203 —
Hotel og restauration	
(smørrebrødsuddannelse)	815 —
Andre områder	212 —
I alt	4.739 kursister

Det totale antal kvindelige kursister udgør i de enkelte år følgende procent af samtlige kursister:

1967-68	ca. 15 pct.
1968-69	ca. 16 —
1969-70	ca. 18 —

Det bemærkes, at antallet af kursister overstiger antallet af enkeltpersoner, idet nogle deltager i flere kurser.

De anførte procentdele for kvindelige kursister i forhold til det samlede antal kursister er væsentligt mindre end den procentdel — ca. 40 — som kvindelige ufaglærte arbejdere udgør af samtlige ufaglærte arbejdere efter Danmarks Statistiks opgørelser herover for de senere år.

At kursushyppigheden for ikke-faglærte kvindelige arbejdere er væsentligt lavere end for ikke-faglærte mænd, hænger bl. a. sammen med, at opbygningen af kursusvirksomheden i de første år efter gennemførelsen af uddannelsesloven for ikke-faglærte i første række fandt sted inden for store brancher, der hovedsagelig beskæftiger mænd, såsom bygge- og anlægsbranchen og landtransportområdet, der med hensyn til kursistantal stadig er dominerende.

Det første af de traditionelle kvindelige beskæftigelsesområder, hvor der etableredes kursus, var beklædningsindustrien. I de senere år er der iværksat kursus inden for en række forskellige områder, der beskæftiger kvinder, f. eks. fiskeindustrien, kødindustrien, bryggeriindustrien og senest rengøringsområdet. Denne udvikling afspejler sig i de foran anførte tal, der viser, at kvindernes andel af kursisterne har været stigende.

Efter uddannelsesloven påhviler det brancheudvalgene, der består af repræsentanter for arbejder- og arbejdsgiverorganisationerne, at klarlægge branchens behov for uddannelse af ikke-faglærte arbejdere, og i hvilke former dette behov bedst kan imødekommes. Det må antages, at der endnu ikke er etableret kursustilbud for de kvindelige ikke-faglærte arbejdere i samme grad som for de ikke-faglærte mandlige arbejdere, men det må også antages, at den kvindelige arbejdskrafts interesse og mulighed for at udnytte kursustilbuddene på en del områder vil være mere begrænset end den tilsvarende mandlige arbejdskrafts.

Der tænkes her bl. a. på, at kvinderne i mange tilfælde er beskæftiget ved enkle arbejdsprocesser, der kan indlæres på selve arbejdspladsen, og at kvinderne i en del tilfælde antagelig mere betragter deres beskæftigelse som midlertidig end som et endeligt erhvervsvalg.

Reglerne om ydelse af godtgørelse for tab af indtægt eller arbejdsmuligheder under kursusdeltagelse er ens for mænd og kvinder, idet godtgørelsen ydes med et beløb, der